

[Johan Philipssen]

somt og nærme sig det maksimum på ca 20.000 kr., som man har sat, for de to parter, der har været interesserede i at holde omkostningerne nede, har man sat ud af spillet. Og hvorfor tror I, at en ejer vil skændes med sine håndværkere, når han i realiteten ikke er interesseret i det?

Boligsikringsloven med dens årlige ændringer har ført til, at vi har fået et system med meget små misbrug, og det ville være såre let at ændre boligsikringsloven, således at vi kunne hjælpe pensionisterne.

Jeg skal slutte med at henstille, om man dog ikke inden tredje behandling kunne lægge administrationen hen under det ministerium, hvor det hører hjemme, boligministeriet, og så vil jeg i øvrigt nøjes med at sige, at jeg har altså advaret imod de indbyggede skavanker, der er i et system, hvor man sætter dem, der har interesse i at bo der og pligten til at holde udgifterne nede, ud af spillet, i øvrigt med et særdeles godt formål for øje, nemlig at hjælpe pensionisterne, det er jeg fuldkommen enig i. Men man sætter altså de automatiske kræfter, der findes i enhver økonomi, ud af spillet, og det burde man ikke gøre.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Vi vil sikkert alle sammen gerne være med til at forhøje folkepensionen, men det, der ligesom er problemet i disse lovforslag og de ændringsforslag, der nu er lagt frem til disse lovforslag, er, at der reelt overhovedet ikke er lavet nogen som helst finansiering af denne merudgift. Det, man har gjort, er, at man har sagt, at nu skal den sociale pensionsfond opkøbe nogle færre obligationer. Og hvad er det for en finansiering? Det er ingen finansiering overhovedet. Enhver med bare den mest elementære forståelse af nationaløkonomi vil vide, at det automatisk vil medføre, at betalingsbalancen bliver forringet med adskillige hundrede millioner kroner, og dermed vil man selvfølgelig blive tvunget ud i at skaffe pengene på anden måde enten i form af højere indenlandske statslån eller i form af højere skatter, men det undlader man selvfølgelig af popularitetsmæssige årsager klogeligt at tale noget som helst om. Det er bare noget, man vender tilbage til til august-september-oktober, eller hvornår det nu næste gang er sæson for flere skatteforhøjelser.

Af den grund kan jeg ikke stemme for lovforslagene ved disses tredjebehandling, og det betyder ligeledes, at jeg ved andenbehandlingen af disse lovforslag vil forsøge at stemme på en sådan måde, at udgiften for det offentlige bliver mindst mulig. Det betyder bl. a., at jeg vedrørende lovforslag nr. L 157 i modsætning til mit parti vil stemme for ændringsforslag nr. 31. Det betyder, at jeg vil stemme imod ændringsforslag nr. 32, og det betyder, at jeg vedrørende lovforslag nr. L 158 bl. a. vil stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag nr. 4, ligesom jeg bl. a. vil stemme imod ændringsforslagene nr. 9 og 10 fra CD, DKP, kristeligt folkeparti m. fl. og imod ændringsforslag nr. 12 stillet af socialministeren.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne starte med at takke udvalget for det store arbejde, der er udført. Jeg ved, det har været nødvendigt at holde mange ekstramøder for at få gennemarbejdet lovforslagene.

Jeg har naturligvis også nogle kommentarer til de mange ændringsforslag, der er stillet, men allerførst vil jeg gerne sige et par ord om det politiske forhandlingsresultat, der i øjeblikket synes at tegne sig forholdsvis klart.

I de lovforslag til den første fase af pensionsreformen, som blev fremsat den 18. januar i år, var der efter regeringens opfattelse lagt vægt på at løse netop de problemer, der i dag er de mest markante for pensionisterne. Forslagene var efter regeringens mening samtidig udtryk for et socialt afbalanceret forslag til fordeling af de midler, som den sociale pensionsfond stiller til rådighed, ligesom der var taget væsentlige hensyn til opnåelse af forenklinger, men jeg gav også udtryk for ved førstebehandlingen, at regeringen var åben over for andre forslag til forbedring af pensionisternes levevilkår.

Med den række ændringsforslag, som regeringen nu har stillet, og som et flertal står bag, har reformen også fået en ændret udformning på forskellige punkter. Det er imidlertid helt afgørende, at der ved en helhedsvurdering af lovforslagenes nye udformning fortsat er tale om den nødvendige balance mellem de fordele, som forslagene giver pen-